

برجسته‌ترین وظایف در ماه رمضان آزاد شدن و رهیدن است

راه تشخیص بنده بودن یا آزاد بودن این است که اگر به دلخواه خود عمل می‌کنیم معلوم می‌شود در قفس آز و طمع زندانی هستیم؛ و اگر به خواسته خدای سبحان عمل کنیم، آزاد هستیم.

همشهری آنلاین: راه تشخیص بنده بودن یا آزاد بودن این است که اگر به دلخواه خود عمل می‌کنیم معلوم می‌شود در قفس آز و طمع زندانی هستیم؛ و اگر به خواسته خدای سبحان عمل کنیم، آزاد هستیم.

به گزارش مهر، آیت‌الله جوادی آملی در کتاب حکمت عبادات خود با بیان اینکه ماه رمضان، ماه آزاد شدن است، بیان می‌دارند: گرچه روزه گرفتن سخت و دشوار است، ولی لذت شنیدن این ندای خداوند که می‌فرماید: (يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُتِبَ عَلَيْكُمُ الصِّيَامُ) [۱] خستگی روزه را از انسان می‌گیرد، با شنیدن این ندا عبادت برای ما سهل و روان می‌گردد.

رسول خدا (ص) در آخرین جمعه ماه شعبان خطبه‌ای ایراد فرمودند که: مردم شما آزاد نیستید؛ در قفس هستید. و نمی‌دانید که در قفس هستید. گناهان‌تان شما را در قفس زندانی کرده است. در ماه مبارک رمضان با استغفار، خود را آزاد کنید. [۲] انسان گناهکار بدهکار است و بدهکار باید گرو بسپرد. اینجا خانه و زمین را به عنوان گرو قبول نمی‌کنند؛ بلکه جان را به گرو می‌گیرند. آنکه می‌گوید من هر چه بخواهم می‌کنم، هر جا بخواهم می‌روم و هر چه بخواهم می‌گویم، او اسیر است؛ آزاد نیست. گرفتار هوس و آز، برده است نه آزاد.

راه تشخیص بنده بودن یا آزاد بودن این است که اگر به دلخواه خود عمل می‌کنیم معلوم می‌شود در قفس آز و طمع زندانی هستیم؛ و اگر به خواسته خدای سبحان عمل کنیم، انسان آزاد به غیر خدا نمی‌اندیشد.

از برجسته‌ترین وظایف در ماه مبارک رمضان آزاد شدن و رهیدن است. انسان باید این قفس‌ها و میله‌های پولادین را که با دست خود ساخته بشکند.

راه آزادی، استغفار و طب آمرزش است. از این رو گفته‌اند: در شبانه روز چندین بار بگویید «استغفر الله ربی وأتوب إلیه». در نماز و غیر نماز برای خود و دیگران طلب آمرزش کنید، نه برای رهایی از آتش و نه برای رفتن به بهشت و متنعم شدن در آن بلکه باید هدف بالاتر از این مسائل باشد.

ماه رمضان، ماه آزاد شدن است؛ هر روز که می‌گذرد، یک بند از بندهایی که با دست خود تنیده‌ایم، باید بگسلد تا آزاد شویم. بهترین راه برای آزاد شدن پی بردن به حکمت‌های عبادات است.

* پاورقی:

[۱] - سورة بقره، آیه ۱۸۳

[۲] - الأمالی والمجالس (صدوق)، ص ۸۵، مجلس ۲۰، ج ۴، عیون اخبار الرضا، ج ۱، ص ۲۹۵.

منبع: کتاب حکمت عبادات آیت‌الله جوادی آملی